

Đi ăn tiệm

Tác Giả: Gene Perret

Thứ Hai, 02 Tháng 3 Năm 2009 01:13

Đi ăn tiệm là một điều thú vị phải không các bạn? Ngay khi ta ngồi xuống một chiếc ghế cho bạn, đặt lên trên bàn cho bạn thì ngay lúc... và rồi sau đó còn đặt đồ ăn, rồi chén cho bạn nữa chứ ... Đã thì thôi... Tất cả những điều bạn phải làm chỉ là nhai, nuốt và sau cùng là trả tiền. Những thứ các bạn... những điều tôi và tôi trên đã tuân theo chỉ là một cái... Và đây là câu chuyện của tôi...

Một chiếc cốc nước tuấn, sau khi lãnh lương, tôi bèn quyết định một cách hạnh phúc là thay vì ngồi ăn ở nhà thì tôi sẽ rủ cô bạn gái đi ăn tiệm. Xin thưa với các bạn đó là lần đầu tiên tôi đi ăn tiệm. Khi tôi đặt tiền ăn thì tôi... tôi có cái cảm giác như là đang lạc vào bất quá là trên đường của Hoàng Đế trên Đào Hoa Đạo. Ngay khi ngồi xuống bàn, ăn một chút còn sang trả tiền tôi nữa, chào đón tôi:

"Xin chào quý khách, 2 người phải không?"

Tôi hạnh phúc đáp: "Vâng, 2 người."

Anh ta hỏi tiếp: "Hút thuốc hay không hút thuốc?"

Tôi trả lời ra vẻ như không bao giờ hút thuốc:

"Không, tôi không hút thuốc."

Ngay khi ngồi xuống bàn tiếp tục hỏi:

"Ngài thích ngồi ở khu vực trong nhà hay ngoài trời?"

Đi ăn tiệm

Tác Giả: Gene Perret

Thứ Hai, 02 Tháng 3 Năm 2009 01:13

Tôi trßi nhß là mình có mßt quyßt đßnh đúng đßn:

"Tôi thích ngßi ß trong hßn là ra ngoài."

Anh ta phß hßa:

"Đúng đßy, thßa ngài" Và hßi tißp:

"Ngài thích ngßi ß phòng ăn chính, ß bao lßn có mái che hay là trong khu nhà kißng chan hòa ánh nßng cßa chúng tôi."

Đßn đây thì tôi hßi lúng túng:

"Hmm... đß coi..."

Anh ta đß nghß:

"Tôi có thß sßp cho Ngài ngßi ß khu nhà kißng vßi phong cßnh tuyßt vßi."

Tôi hßng ßng và đi theo anh ta:

"Tôi nghĩ anh nói đúng đßy."

Anh ta lßi hßi tißp:

Đi ăn tiếm

Tác Giả: Gene Perret

Thứ Hai, 02 Tháng 3 Năm 2009 01:13

"Bây giờ Ngài thích nhìn ra sân golf hay muốn nhìn cảnh mặt trời lặn trên bãi cỏ hay là cảnh núi non hùng vĩ?..."

Tôi nghĩ thếm là bạn này hãy để nó chọn phần đi cho xong, để phải lúng túng:

"Chờ nào anh thầy để là để cớ gì!"

Thật ra anh ta để chúng tôi ngồi hóng vờ sân golf hay bãi cỏ hay núi non gì đó tôi cũng cóc biết vì lúc đó trời đã tối bên ngoài.

Lúc sau, mặt ngồi ở bàn khác trở lại, cũng ăn mặt bình thường tôi, đến bàn tôi và nói:

"Kính chào quý khách. Tôi là Paul. Chỉ vậy nay tôi sẽ phục vụ quý khách. Quý khách có muốn ngồi ngắm cảnh thêm vài phút trước khi đặt món ăn hay không?"

Tôi nói ngay:

"Không, tôi đang đói lắm. Tôi là dân lao động. Mang lên cho tôi mặt đĩa thịt bò với rau và khoai tây nướng."

Anh ta hỏi thêm:

"Ngài muốn dùng thêm súp hay rau trộn?"

Đi ăn tí m

Tác Giả: Gene Perret

Thứ Hai, 02 Tháng 3 Năm 2009 01:13

Tôi đáp ngay: "Rau"

Anh ta c̣ ḥ i:

"Chúng tôi có rau xanh nhị u lọ i, c̣ ḍ n đ̣ , cà chua... Ngài có thích tṛ n ṿ i tôm không?"

Tôi x̣ ng gị ng: "Rau xanh thôi, OK?"

Anh ta đáp: "Vâng tḥ a Ngài. Có ḍ u gị m không?"

Tôi không mụ n kéo dài cụ c kḥ u cung này ṇ a:

"Ḅ t c̣ cái gì cũng đ̣ c."

Anh ta c̣ nói:

"Chúng tôi có ḍ u gị m kem Ý, phó mát xanh, gị m chua Pháp..."

Tôi c̣ p ḷ i:

"Đem ḅ t ḳ tḥ nào làm tôi ng̣ c nhiên là đ̣ c..."

Anh ta ṿ n đ̣ ng đó:

Đi ăn tí m

Tác Giả: Gene Perret

Thứ Hai, 02 Tháng 3 Năm 2009 01:13

"Dù gì m kem Ý là lo i đ c bi t c a chúng tôi. Nh th có đ c không th a Ngàì?"

Tôi c c l c: " "

Anh l i h i: "Còn khoai tây thì sao..."

Tôi th a bi t cái gì s p x y ra nên không mu n anh ta đ ng l i nh i n a:

"Tôi ch mu n khoai tây n ng mà thôi, hi u ch a? Không có cái gì ng gì kèm theo n a h t."

Anh ta c h i: "Không b , Không kem chua à?"

Tôi g n gi ng: "Không."

Anh ta v n h i: "Không đ hành luôn à?"

Tôi h t ch u n i nên ph i quát lên:

"Không. Anh không hi u tôi nói gì à? Tôi không mu n cái gì v i khoai tây h t. C mang ra cho tôi khoai tây n ng v i th t bò là đ c r i."

Anh ta l i ch a mũi dùi sang th t bò:

Đi ăn tí m

Tác Giả: Gene Perret

Thứ Hai, 02 Tháng 3 Năm 2009 01:13

"Ngài mu n 200 gram, 250 gram hay 350 gram th a Ngài?"

Tôi tr i i cho có: "Bao nhiêu cũng đ c."

"Ngài mu n tái, tái v a v a, v a, v a chín hay chín h n th a Ngài?"

Tôi không th nào ch u đ c n a:

"Ê... Tao n i c n r i đ y nhé..."

Anh ta v n không tha tôi: "Ngài thích c i xanh, b p hay cà r t chung v i th t bò?"

Nh gi t n c làm tràn ly nóng gi n, tôi ném khăn ăn xu ng đ t, đ ng ph t lên, x n tay áo, xông vào anh ta và gi gi ng võ bi n:

"Ê... Mà mu n ra ngoài sân ch i tay đôi không, th ng dai nh đ a kia?"

Tr i i, đ n n c này mà anh ta cũng không th không h i ý ki n tôi:

"Vâng, th a Ngài. Ngài thích b bãi đ u xe, ngoài đ ng nh hay đ ng l n đ i di n v i nhà hàng, th a Ngài?"

Tôi nói: "Tao thích ngay t i đây...", và đ m anh ta m t cái. Anh ta né r i ph n công b ng m t cú móc tay trái vào hàm tôi... Các b n thân m n, đó là l n đ u tiên trong cái đêm nghi t ngã đó anh ta đã không h i tôi thích b đ m i đâu... Tôi choáng váng ngã xu ng gh trong khi các ng i khác t i kéo anh h u bàn đó ra.

Tôi có c m giác ai đó n i l ng cà v t tôi ra, m nút áo c và v nh vào m t tôi... Khi tôi hoàn t nh, tôi th y tr c m t tôi là g ng m t lo âu c a viên ph trách các tên h u bàn đêm đó... Ông ta xin l i ráo ri t và đ ngh mua n c u ng cho tôi, g i y tá hay b t c cái gì tôi mu n...

Tôi lúng túng nói: "Không, không... đ ng g i ai đ n h t... cho tôi ly n c là đ c r i..."

"Vâng th a Ngài, có ngay", ông ta h n h đáp l i s đòi h i quá đ th c hi n c a tôi.

Và ông ta ti p: "Ngài thích n c su i nh p c ng, n c soda, n c chanh hay n c l c?"